

Bài 4

Logic lập trình Mô-đun hoá chương trình

Nội dung

- Mô-đun hóa
- Mô-đun hóa một chương trình
- Khai báo và sử dụng biến trong mô-đun
- Mô-đun có tham số và giá trị trả về
- Cấu trúc chương trình mô-đun hóa
- Biểu đồ phân cấp chương trình

Mô-đun hóa

- **Mô-đun hóa** là quá trình chia nhỏ một chương trình lớn thành các mô-đun.
- Mô-đun hóa cung cấp sự trừu tượng.
 - Chú ý đến các đặc điểm quan trọng trong khi bỏ qua các chi tiết không thiết yếu.
 - Giúp người lập trình dễ dàng thấy được “bức tranh toàn cảnh” của chương trình.
- Mô-đun hóa cho phép nhiều lập trình viên cùng giải quyết một bài toán lập trình lớn.
 - Dễ dàng chia các nhiệm vụ cho nhiều lập trình viên hoặc nhiều nhóm cùng thực hiện.
- Mô-đun hóa giúp tái sử dụng và tăng độ tin cậy của mã nguồn.

Mô-đun hóa một chương trình (1)

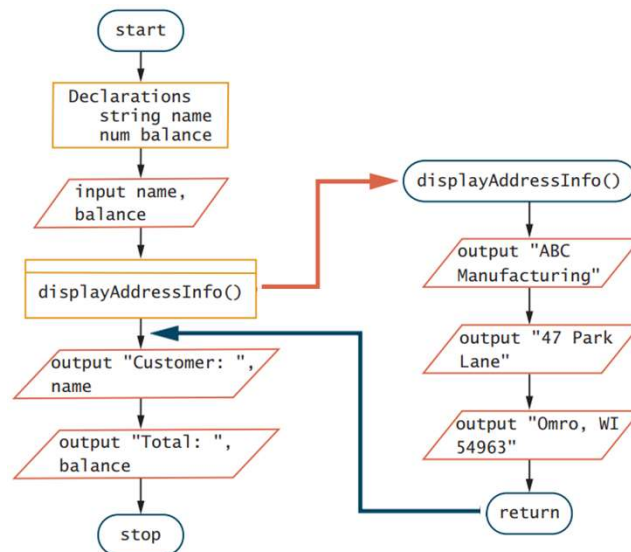
- **Chương trình chính** chứa các bước cơ bản hoặc logic chính của chương trình.
 - Chương trình chính truy cập các mô-đun chứa các chi tiết hơn.
- Một mô-đun khi được tạo bao gồm 3 phần sau:
 - **Tiêu đề mô-đun** có tên mô-đun hoặc thông tin khác như các tham số hình thức, kiểu trả về.
 - **Thân mô-đun** chứa các lệnh của mô-đun.
 - **Lệnh trả về của mô-đun (lệnh return)** đánh dấu kết thúc mô-đun và xác định vị trí điều khiển quay trở lại nơi gọi mô-đun.

Mô-đun hóa một chương trình (2)

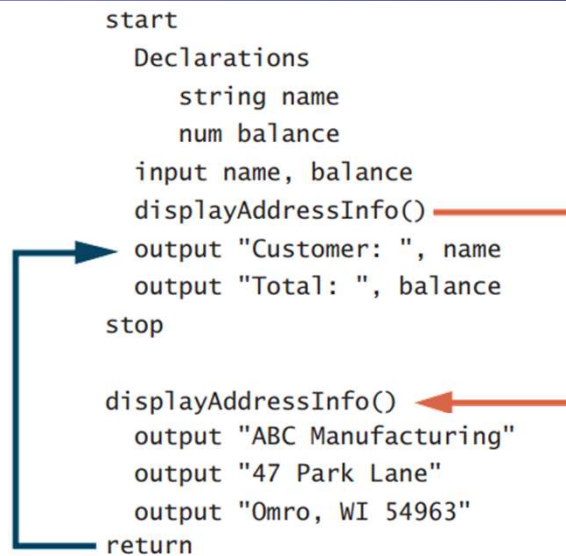
- Đặt tên cho mô-đun tương tự như đặt cho biến
 - Gồm các chữ cái, chữ số, dấu gạch nối _.
 - Dùng động từ hoặc cụm động từ.
 - Thêm cặp dấu () vào cuối tên để phân biệt với tên biến
- Khi muốn sử dụng một mô-đun, thực hiện **lệnh gọi mô-đun** bằng cách sử dụng tên của mô-đun.
- Kí hiệu gọi mô-đun trong lưu đồ
 - Hình chữ nhật có thanh ngang ở trên, bên trong là lệnh gọi mô-đun.

```
displayAddressInfo()
```

Trình bày mô-đun bằng lưu đồ

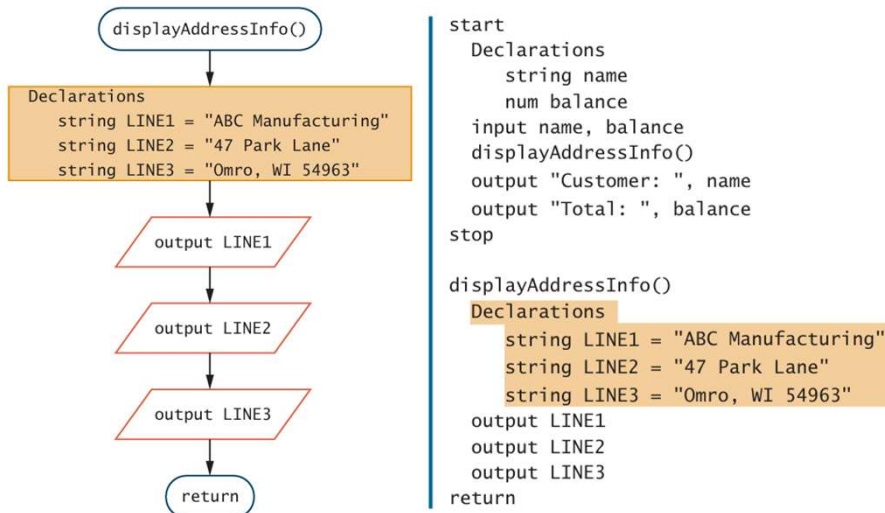
Trình bày mô-đun bằng mã giả

Khai báo và dùng biến trong mô-đun (1)

- Trong các mô-đun có thể đặt lệnh
 - Cho một hoạt động bất kì (đầu vào, xử lý, đầu ra).
 - Khai báo các biến và hằng.
- Các biến và hằng được khai báo trong mô-đun chỉ có thể được sử dụng trong mô-đun, chúng có tính **cục bộ**.
- Các biến và hằng được khai báo ở cấp độ chương trình (thường là bên ngoài tất cả các mô-đun) có thể được sử dụng trong các mô-đun của chương trình, chúng có tính **toàn cục**.

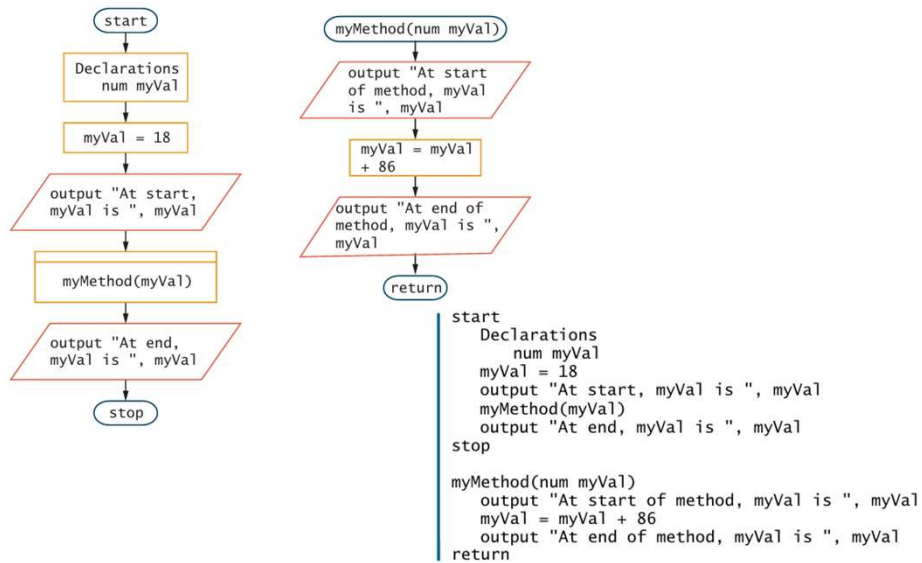
Khai báo và dùng biến trong mô-đun (2)

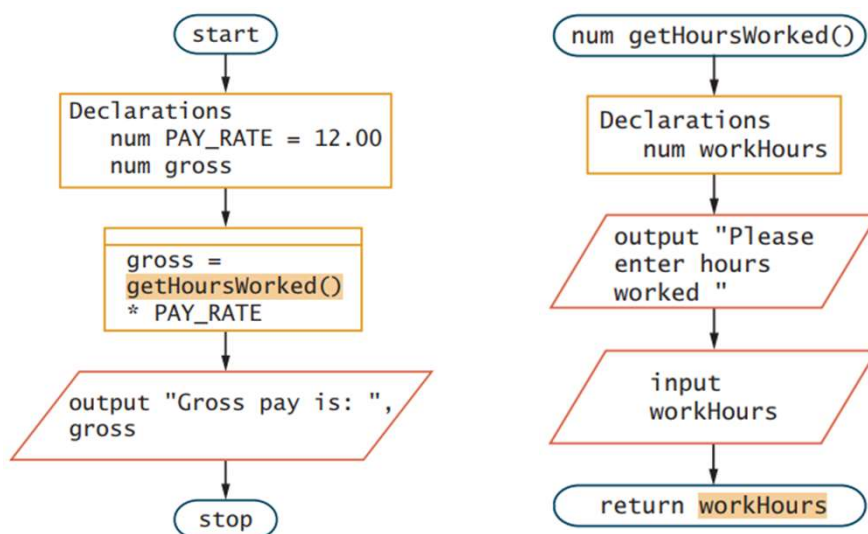
Mô-đun có tham số và giá trị trả về (1)

- Nếu mô-đun cần các giá trị từ bên ngoài để thực hiện công việc:
 - Ta phải khai báo các **tham số** trong phần tiêu đề của mô-đun để nhận các giá trị.
 - Khi gọi, các giá trị cần gửi cho mô-đun được đặt vào vị trí tương ứng với tham số trong lời gọi mô-đun. Các giá trị này còn được gọi là **đối số**.
- Các tham số cũng được xem như các biến của mô-đun, chúng cũng có tính cục bộ.
- Nếu mô-đun cần trả về một giá trị khi kết thúc công việc, dùng lệnh **return** với giá trị cần trả về.

Mô-đun có tham số và giá trị trả về (2)

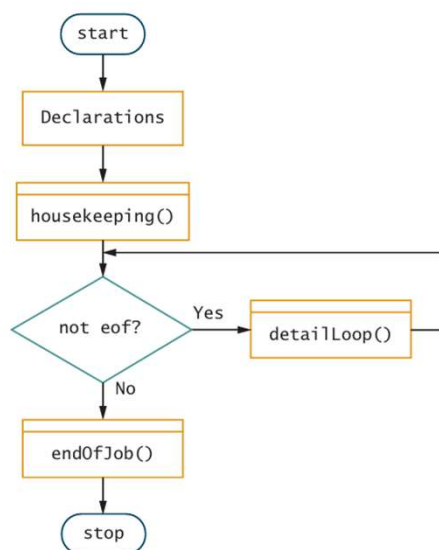
Mô-đun có tham số và giá trị trả về (3)

Cấu trúc chương trình mô-đun hóa (1)

- Logic chính của hầu hết mọi chương trình máy tính được mô-đun hóa có thể tuân theo cấu trúc chung như sau:
 - Khai báo cho các biến và hằng toàn cục.
 - Công tác chuẩn bị (housekeeping tasks)** bao gồm các bước phải thực hiện khi bắt đầu một chương trình.
 - Vòng lặp cho **công tác cốt lõi (detail loop tasks)** để thực hiện lặp lại các bước chi tiết cho công việc chính của chương trình.
 - Công tác kết thúc (end-of-job tasks)** gồm các bước phải thực hiện ở cuối chương trình.

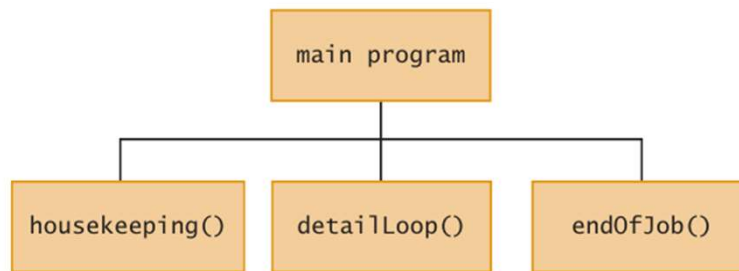
Cấu trúc chương trình mô-đun hóa (2)


```
start
Declarations
housekeeping()
while not eof
    detailLoop()
endwhile
endOfJob()
stop
```

Biểu đồ phân cấp chương trình (1)

- Biểu diễn bức tranh tổng thể về mối liên hệ giữa các mô-đun.
- Cho ta biết mô-đun nào tồn tại trong một chương trình và mô-đun nào gọi các mô-đun khác.

Biểu đồ phân cấp chương trình (2)

- Cho biết một mô-đun cụ thể có thể được gọi từ nhiều vị trí trong chương trình.
- Công cụ lập kế hoạch, công cụ tài liệu.

